Lietas arhīva Nr. 1A-0142-18/2
ECLI:LV:ZRT:2018:1121.1A73014218.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2018.gada 21.novembrī

Zemgales rajona tiesas tiesnese Iveta Salaka, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kurā tiesvedība ierosināta sakarā ar /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka J.Lūkasa 2018.gada 29.maija lēmumu Nr.D57/01/512610616/1.

Aprakstošā daļa

[1] 2018.gada 13.aprīlī Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk arī Iestāde) Zemgales pārvaldes inspektors K.Rensbergs sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.512610616 (turpmāk- Protokols-lēmums) par to, ka 2018.gada 13.aprīlī plkst.09.50 transportlīdzeklis *PEUGEOT*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk- Transportlīdzeklis), bija novietots stāvēšanai Rīgā, Lielirbes ielā 29, 523.ceļa zīmes darbības zonā, tādējādi neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 122.3.punktā noteiktās prasības.

Pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk- Latvijas APK) 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktu, vadītājam uzlikts naudas sods 40 *euro* apmērā.

Nepiekrītot Protokolam-Lēmumam, /pers. A/ 2018.gada 24.aprīlī iesniedza sūdzību Rīgas pašvaldības policijas Zemgales pārvaldē.

[2] Rīgas pašvaldības policijas priekšnieks J.Lūkass, izskatot /pers. A/ sūdzību, 2018.gada 29.maijā pieņēma lēmumu Nr.D57/01/512610616/1 (turpmāk- Lēmums) atstāt negrozītu Protokolu-Lēmumu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Lēmumā secināts turpmāk minētais.

[2.1] Rīgas pašvaldības policijas Zemgales pārvaldes darbinieki notikuma vietā ieradās pēc 2018.gada 13.aprīlī plkst.08.56 pa tālruni saņemtas sūdzības par to, ka Lielirbes ielā 29, Rīgā, vairāki transportlīdzekļi novietoti stāvēšanai, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

No administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem materiāliem- fotoattēliem un Protokola-Lēmuma, secināms, ka pie iebrauktuves ēkai Lielirbes ielā 29, Rīgā, piegulošajā teritorijā, izvietota 523.ceļa zīme ar 827.papildzīmi, kuru darbības zonā ir visa ēkai piegulošā teritorija, ko ierobežo ar minēto ceļa zīmi un papildzīmi. Fotoattēlos redzams, ka Transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai Protokolā-Lēmumā norādītajā vietā un laikā 523.ceļa zīmes ar 827.papildzīmi darbības zonā.

Administratīvais pārkāpums konstatēts plkst.09.45, t.i., 827.papildzīmē noteiktajā 523.ceļa zīmes darbības laikā.

[2.2] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} panta sesto daļu, protokolu-lēmumu sastāda trijos eksemplāros. Vienu protokola-lēmuma eksemplāru piestiprina pie transportlīdzekļa priekšējā vējstikla vadītāja pusē [..]. Otru protokola-lēmuma eksemplāru Latvijas APK noteiktajā kārtībā nosūta šī panta pirmajā daļā minētajai personai. Trešo protokola-lēmuma eksemplāru glabā institūcijā, kuras amatpersona pieņēmusi lēmumu par naudas soda uzlikšanu. Ja šā panta pirmajā daļā minētā persona Ceļu satiksmes drošības direkcijas tīmekļa vietnē ir reģistrējusies elektroniskajā e - pakalpojumu sistēmā un piekritusi paziņojuma saņemšanai elektroniski, protokolu-lēmumu minētajai persona nosūta elektroniski.

Sūdzības iesniedzējam Protokola-Lēmuma otrais eksemplārs nosūtīts elektroniski uz VAS "Ceļu satiksmes drošības direkcija" (turpmāk- CSDD) tīmekļa vietnē reģistrēto e-pasta adresi, minēto Protokola-Lēmuma eksemplāru sagatavo un nosūta CSDD.

Vērtējot sūdzībai pievienotā Lēmuma otrā eksemplāra izdruku, Iestāde secina, ka tajā pieļauta pārrakstīšanās kļūda, norādot, ka pārkāptas Ceļu satiksmes noteikumu 122.2 apakšpunktā noteiktās prasības. Vērtējot Protokola-Lēmuma veidlapu, ko aizpildījusi amatpersona, Iestāde secina, ka tajā norādīta pareizā Ceļu satiksmes noteikumu tiesību norma, proti, 122.3.apakšpunkts, līdz ar to uzskata, ka Protokols-Lēmums pieņemts tiesiski.

Iestāde norāda, ka tiesu praksē līdzīgos gadījumos ir atzīts, ka situācijā, kad vadītājs nolēmis novietot transportlīdzekli stāvēšanai konkrētā vietā, vadītājam vispirms ir jāpārliecinās par ceļu satiksmes režīmu konkrētajā vietā. [..] jebkuram transportlīdzekļa vadītājam novietojot stāvēšanai savu transportlīdzekli, neatkarīgi no savas rīcības motīviem, ir pienākums pārliecināties par transportlīdzekļu stāvēšanas režīmu konkrētajā ceļa posmā (skat. Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 12.septembra spriedumu lietā Nr.1422183311. 4.4.2. un 4.4.4.apakšpunktu).

[2.3.] Iestāde lietas izskatīšanas gaitā nekonstatēja Latvijas APK 239.pantā noteiktos apstākļus, kas nepieļauj lietvedību administratīvā

pārkāpuma lietā.

[2.4.] Par Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punkta pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs.

Iestādes ieskatā, lai sasniegtu Latvijas APK 22.pantā noteikto administratīvā soda mērķi Protokols-Lēmums ir atstājams negrozīts.

[3] 2018.gada 18.jūnijā no Rīgas pašvaldības policijas Zemgales rajona tiesā (Dobelē), bet pēc piekritības 2018.gada 21.jūnijā Zemgales rajona tiesā (Jelgavā) saņemta /pers. A/ sūdzība, kurā lūgts atcelt Lēmumu.

/pers. A/ sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[3.1.] Protokolā-Lēmumā kā pārkāpuma būtība bija norādīts, ka transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 122.2.apakšpunktā noteiktās prasības. Aizstāvībai sūdzībā par Protokolu-Lēmumu norādīja, ka minētās normas piemērošana ir nepamatota, jo stāvlaukums paredzēts tieši automašīnu novietošanai, lai netraucētu gājējiem un citiem transportlīdzekļiem.

Tikai Iestādes Lēmumā ir izskaidrots, ka ieviesusies pārrakstīšanās kļūda Protokolā-Lēmumā un pārkāpuma būtība Iestādes ieskatā ir 523.ceļa zīmes ar 827.papildzīmi neievērošana. Tādējādi savā sūdzībā Iestādei nav aizstāvējies pēc būtības.

[3.2.] Lēmumā norādīts, ka saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}panta sesto daļu, Protokolu-Lēmumu sastāda trijos eksemplāros, no kuriem vienu eksemplāru piestiprina pie transportlīdzekļa priekšējā vējstikla vadītāja pusē.

Šāda eksemplāra sūdzības iesniedzēja rīcībā nav, jo pie automašīnas vējstikla tāda nebija.

[3.3.] Novietojot Transportlīdzekli "Spice" stāvvietā, sūdzības iesniedzējam nebija nodoma apzināti pārkāpt ceļu satiksmes noteikumu normas. Ieradies stāvlaukumā līdz ar veikala atvēršanu uz plkst.10.00, tāpēc droši automašīnu novietojis stāvēšanai pēc iespējas tuvāk ieejai, jo esot II grupas invalīds ar funkcionāliem kustību traucējumiem. Norāda, ka ja būtu zinājis, ka vēl nav beidzies laika ierobežojums stāvlaukuma lietošanai, būtu novietojis automašīnu invalīdu stāvvietā, kuru izmantošanai viņam izsniegta CSDD atļauja.

[3.4.] Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka nav taisnīguma apstākļi, ka Iestāde savos lēmumos attiecībā uz privātpersonu var kļūdīties, savukārt viņam kļūdīšanās par 10 minūtēm izmaksāja 40 *euro*, kas sastāda gandrīz pusi no viņa ikmēneša invalīda pensijas.

[3.5.] Uz Iestādes norādīto, ka administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņošanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, ka citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus norāda, ka nemēdz ignorēt likumus un sadzīves noteikumus, par ko liecina arī tas, ka nav administratīvi sodīts.

Iestāde minēto faktu nav ņēmusi vērā, lai izvērtētu iespēju piemērot Latvijas APK 21.pantu, proti, iespēju atbrīvot no administratīvās atbildības maznozīmīga pārkāpuma gadījumā, jo viņa automašīnas novietošana veikala stāvlaukumā nav apdraudējusi satiksmes drošību.

Sūdzības iesniedzēja ieskatā soda uzlikšana desmit minūtes pirms zīmes darbības laika beigām izskatās pēc budžeta papildināšanas, nevis personas audzināšanas.

[3.6.] Lēmumā norādīts, ka lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti apstākļi, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Sūdzības iesniedzēja ieskatā, ņemot vērā, ka visi apstākļi, proti, viņa viedoklis par notikušo Ceļu satiksmes noteikumu 122.3.apakšpunktā norādīto pārkāpumu netika noskaidroti, Lēmumā obligāti norādāmas sastāvdaļas, kā to paredz Latvijas APK 274.panta otrās daļas 6. un 7.punkts, ir formālas.

[4] 2018.gada 26.jūlijā Zemgales rajona tiesā saņemti Iestādes paskaidrojumi, kuri pamatoti ar turpmāk norādītajiem argumentiem:

[4.1.] Uz sūdzības iesniedzēja argumentu, ka viņam nav bijusi iespēja aizstāvēt savas tiesības, jo neesot atradis protokola-lēmuma eksemplāru, kam bija jābūt piestiprinātam pie transportlīdzekļa priekšējā stikla, un protokola-lēmuma otrais eksemplārs, kas tika nosūtīts elektroniski, bija kļūdains, Iestāde norāda, ka sūdzības iesniedzējs savas tiesības un intereses pēc Lēmuma pieņemšanas Latvijas APK noteiktajā kārtībā ir izmantojis, proti, pārsūdzot Lēmumu. Tādējādi šis sūdzības iesniedzēja arguments, ka tiktu ierobežotas vai aizliegtas tiesības uz aizstāvību, nav pamatotas.

[4.1.1.] No Latvijas APK 243.panta astotās daļas izriet, ka administratīvā pārkāpuma lietā iegūtie materiāli jāizvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā ar pārējiem lietas materiāliem, tajā skaitā amatpersonu uzņemtajiem foto attēliem.

Lietas materiālos esošajos foto attēlos redzams, ka Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai Ceļu satiksmes noteikumu 523.ceļa zīmes ar 827.papildzīmi darbības zonā.

Administratīvā pārkāpuma Protokola-Lēmuma eksemplārā, kas glabājas Iestādē, ir pareizi norādīta tiesību norma- Ceļu satiksmes noteikumu 122.3.apapkšpunkts, kuru pārkāpa sūdzības iesniedzējs, novietojot transportlīdzekli pārkāpuma konstatēšanas vietā. Līdz ar to, Iestādes ieskatā, lai vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izvērtētu visus lietas apstākļus, jāņem vērā arī pārējie lietas materiālos esošie pierādījumi, ne tikai sūdzības iesniedzēja elektroniski nosūtītais administratīvā pārkāpuma Protokola-Lēmuma eksemplārs.

[4.1.2.] Iestādes ieskatā, ja sūdzības iesniedzējam gatavojot savu sūdzību par Protokolu-Lēmumu radās šaubas par lietas faktiskajiem apstākļiem un viņam piemēroto tiesību normu, viņam bija tiesības iepazīties ar visiem lietas materiāliem, izdarīt no tiem izrakstus, norakstus un izgatavot

kopijas.

[4.1.3.] Sūdzības iesniedzēja norāde, ka pie Transportlīdzekļa priekšējā vējstikla vadītāja pusē nebija piestiprināts Protokola-Lēmuma eksemplārs, nav pamatota, jo lietas materiālos esošajā foto attēlā redzams, ka policijas darbinieki bija piestiprinājuši Protokola-Lēmuma eksemplāru atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}panta sestajai daļai.

[4.2.] Sūdzības iesniedzējs lūdz nodarīto administratīvo pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu, jo transportlīdzeklis bija novietots 10 minūtes pirms Ceļu satiksmes noteikumu 827.papilzīmē norādīta laika beigām, ir II grupas invalīds, ar funkcionāliem kustību traucējumiem, kā arī iepriekš nav administratīvi sodīts.

Iestāde uzskata, ka atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu pie konkrētā lietā esošajiem apstākļiem būtu pretrunā ar Latvijas APK 22.pantu.

Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punkts imperatīvi nosaka fiksētu soda apmēru četrdesmit *euro* par izdarīto administratīvo pārkāpumu, tādējādi likumdevējs jau ir izdarījis lietderības apsvērumus un paredzējis, ka par šo pārkāpumu ir piemērojams konkrēts naudas sods.

Minētais tiesiskais regulējums uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus.

Iestādes ieskatā konkrētā gadījumā Latvijas APK 21.pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu.

[5] Līdz tiesneses noteiktajam termiņam no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesei.

Motīvu daļa

[6] Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu tiesa /pers. A/ sūdzību izskata rakstveida procesā, ievērojot Latvijas APK divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību.

[7] Tiesa, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, /pers. A/ sūdzībā izklāstītos argumentus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarā, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[8] Tiesa nav konstatējusi Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas ir par pamatu Iestādes Lēmuma atcelšanai.

[9] Latvijas APK 289.^{6} panta septītā daļa nosaka, ka izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

[10] Saskaņā ar Latvijas APK 9.pantu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

[11] Ceļu satiksmes likuma 19.pantā noteikts ceļu satiksmes dalībnieku pienākums izpildīt šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, kā arī izpildīt policijas darbinieku un to personu norādījumus, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī ievērot luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ceļu satiksmes kārtību Latvijā nosaka Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumi Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī Ceļu satiksmes noteikumi).

Atbilstoši minēto noteikumu 122.3.apakšpunktam aizliegts stāvēt 327.ceļa zīmes darbības zonā un- attiecīgi nepāra vai pāra datumos- 328. vai 329.ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 523.ceļa zīmi.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 259.27.apakšpunktam, 327.ceļa zīme ir aizlieguma zīme, kas nosaka ceļu satiksmes ierobežojumu "Stāvēt aizliegts", bet atbilstoši šo noteikumu 276.18.apakšpunktam, 523.ceļa zīme ir norādījuma zīme, kas nosaka noteiktu ceļu satiksmes režīmu – "Stāvēšanas aizlieguma zona", nosakot aizliegumu stāvēt uz visiem ceļiem, teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 523.zīmi.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 285.15.apakšpunktam, 827.papildzīme "Darbības laiks" norāda diennakts laiku, kurā zīme darbojas.

Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 12.punktā paredzēta atbildība par stāvēšanu 327.ceļa zīmes darbības zonā un attiecīgi nepāra vai pāra datumos 328. vai 329. ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 523.ceļa zīmi, uzliekot naudas sodu transportlīdzekļa vadītāja četrdesmit *euro* apmērā.

Konkrētā gadījumā /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 12.punkta ar naudas sodu

40 *euro* apmērā.

[12] Atbilstoši Latvijas APK 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 243.[1]pants nosaka, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka amatpersona pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Izskatāmajā lietā par pierādīšanas līdzekļiem kalpo: administratīvā pārkāpuma Protokols- Lēmums (*lietas 16.lapa*), personu datu pārlūka izdruka (*lietas 17.lapa*), IeM Informācijas centra Sodu reģistra izdruka (*lietas 18.lapa*), transportlīdzekļa informācijas izdruka (*lietas 19.lapa*), stāvēšanas un apstāšanās pārkāpumu reģistra izdruka (*lietas 20.lapa*), uzņemtie fotoattēli administratīvā pārkāpuma lietā (*lietas 21.-24.lapa*), izsaukuma kartiņas izdruka (*lietas 25.lapa*), /pers. A/ sūdzība par Protokolu-Lēmumu (*lietas 27.lapa*), u.c.

[13] Tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds, ka sūdzības iesniedzējs /pers. A/Protokolā – Lēmumā norādītajā laikā un vietā novietoja transportlīdzekli stāvēšanai.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6] panta septīto un astoto daļu tiesa tieši pārbauda pierādījumus lietā. Tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt.

Izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, sūdzībā norādītos argumentus, pārbaudot Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2018.gada 29.maija lēmuma Nr.D57/01/512610616/1 pamatotību, tiesa atzīst, ka Iestāde, pieņemot Lēmumu, ir pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus, kas minēto šā sprieduma [12] punktā, pamatojoties uz kuriem, Iestāde pamatoti konstatējusi, ka /pers. A/ ir izdarījis Latvijas 149.[10]panta piektās daļas 12.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa Iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 289.[13] panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šajā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams, pievienojas iestādes motivācijai un to neatkārto.

Tiesa atzīst, ka Iestādes Lēmumā izdarītie secinājumi balstīti uz noskaidrotiem faktiskajiem apstākļiem, pareizi un pietiekamā apjomā novērtējot normatīvos aktus, kas attiecas uz konkrētās situācijas tiesisko regulējumu. Tiesa nekonstatē apstākļus, kas liktu apšaubīt Lēmumā izdarītos secinājumus par sūdzības iesniedzēja vainu Lēmumā norādītā pārkāpuma izdarīšanā.

Papildus Lēmumā minētajiem argumentiem, tiesa norāda turpmāk minēto.

[14] Tiesa izskatāmajā lietā nekonstatē sūdzības iesniedzēja tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, jo lietā nav gūts apstiprinājums sprieduma [3.2.] punktā norādītajām ziņām par to, ka sūdzības iesniedzējs nav saņēmis Protokola-Lēmuma eksemplāru, kurš paredzēts piestiprināšanai uz automašīnas vējstikla, jo no lietas materiālos esošā fotoattēla (*lietas 23.lapa*) nepārprotami redzams, ka tas ir bijis izdarīts atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.[2] panta sestās daļas prasībām.

Iestāde pamatoti ir atzinusi pieļauto kļūdu, norādot nepareizu pārkāpto tiesību normu, elektroniski nosūtītajā otrā Protokola- Lēmuma eksemplārā, taču atbilstoši Latvijas APK 243.panta tiesību normas saturam, administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtie pierādījumi ir vērtējami kopumā un savstarpējā sakarībā un nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstākā ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Tiesa atzīst, ka Iestāde, pieņemot Lēmumu, ir pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā iegūtos pierādījumus, tajā skaitā vērtējot arī pieļauto kļūdu Protokolā –Lēmuma otrajā eksemplārā, un pamatoti konstatējusi, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis 149.[10] panta piektās daļas 12.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tāpat tiesas ieskatā, Iestāde paskaidrojumos [4.1.2] punktā pamatoti ir norādījusi, ka sūdzības iesniedzējs, pastāvot šaubām par lietas faktiskajiem apstākļiem un viņam piemēroto Ceļu satiksmes noteikumu tiesību normas pārkāpumu, neizmantoja savas Latvijas APK 260.pantā noteiktās tiesības iepazīties ar visiem lietas materiāliem, tomēr šīs tiesības viņš ir realizējis, pārsūdzot Lēmumu – Protokolu.

[15] Izvērtējot sūdzības iesniedzējam piemēroto sodu, tiesa norāda turpmāk minēto.

Administratīvā soda mērķis ir definēts Latvijas APK 22.pantā, nosakot, ka administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Latvijas APK 32.panta pirmā un otrā daļa nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

No Protokola-Lēmuma redzams, ka sūdzības iesniedzējam naudas sods 40 *euro* apmērā uzlikts Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas 12.punktā noteiktās sankcijas ietvaros, kas neparedz rīcības brīvību attiecībā uz piemērojamā soda apmēru.

Tā kā likumdevējs nav piešķīris iestādei tiesības veikt lietderības apsvērumus ar mērķi radīt individuālus lēmumus, līdz ar to iestādei, uzliekot naudas sodu sūdzības iesniedzējam, lietderības apsvērumi nebija jāizdara.

Tiesa secina, ka šajā lietā nav konstatējami apstākļi sūdzības iesniedzēja izdarītā pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu saskaņā ar Latvijas APK 21.pantu.

Lai gan tiesai nav pamata apšaubīt, ka sūdzības iesniedzējam ir piešķirta invaliditāte, ko apliecina sūdzības pielikumā pievienotā invalīdu stāvvietu izmantošanas karte (*lietas 12.lapa*) un kura pilnvaro tās īpašnieku izmantot speciāli apzīmētas stāvvietas pakalpojumus, tomēr konkrētajā gadījumā sūdzības iesniedzējs šīs tiesības neizmantoja un novietoja transportlīdzekli, pārkāpjot stāvēšanas noteikumus, tādējādi ar netiešu nodomu izdarot administratīvo pārkāpumu.

Turklāt no lietas materiāliem redzams, ka policijas darbinieki notikuma vietā ieradās pēc izsaukuma, jo par minēto pārkāpumu Rīgas pašvaldības policijā tika saņemta sūdzība no privātpersonas.

Tiesas ieskatā, apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu. Minētais skaidrojums atbilst Latvijas APK 22.pantā noteiktajam par soda mērķi, ka arī pilda prevencijas funkciju.

[16] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un atstājams spēkā, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[6] – 289.[7] pantu, 289.[13]., 289.[17]- 289.[18] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka J.Lūkasa 2018.gada 29.maija lēmumu Nr.D57/01/512610616/1, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2018.gada 21.novembrī.

Spriedumu desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā ir tiesībās pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese I.Salaka